

Jeesuse juure — nel siis Jumala abiga p[ar]astises elus h[ol]psam ja kerge — oleks otsustada elu rasketes keerdk[um]istustes ja teed seida [õ]hne ja rahu poole. T[an]uga m[õ]tlen siin k[õ]ikide peale, kes on kaasa aidanud selles t[õ]os, kes r[õ]omuga abiks olid lapsi juhatamas p[er]ia kirja p[õ]hjal oma Issanda juure. Kas on sest aga k[õ]ll? Ma k[us]in: kus algab siis t[õ]epoolest laste kasvatus? Vastus on selge: laste kasvatus algab vanematek[õ]odus.

Ühine lastejumalateenistus Hanias.

Vanemate k[õ]tte k[õ]ige esiteks Jumal on usaldanud noore hinge — ja nende kohus on see, et nemad ka selle peale m[õ]tleks. Vanemad, ma palun: saage aru inimesu suurest v[ää]rtusest, saage aru, kui suur on teie vastutus oma laste eest ja varustage neid teadmistega ja kogemustega, mida nad vajavad tegelikus elus. Arge unustage mitte ainult lähemas kokkupuutumises Jeesusega leiab inimene jõudu ja kindlat t[õ]u, p[er]i p[er]ida parema poole ja h[ä]ad toime panna oma elus. Võtke lapsed, oma poeg, oma tütreke, kas k[õ]rvale ja r[ut]ake — iheskoos kirikuteed. Viige lapsi juurde ainult sinna, kus kuulutatakse ka n[õ]le Jumala armu. Ja mida keerulisemad ajad, mida r[õ]hke vastu r[õ]givad, või need, kes teist teed usu maha j[ät]avad, sellele vastu r[õ]givad, või need, kes oma vanemate käte k[õ]ttel — tule ta palge ette oma kodukirikus ja opeta last! Neisasti hoidma ja armastama Jehoova k[õ]ske: Ainult sellega sa kindlustad oma elu, oma lapse, oma rahva ja r[õ]gi tuleviku.

Oh võta, armas Jeesuke,
Su s[õ]ngiks minu s[õ]dame,
Oh võta temas hingata,
Et mina sind ei unusta.

Lastejumalateenistus

Karuse Ev. Luth. kirikus

1891 — 1936

Armas sõber Jeesukene,
S[õ]damest nüüd palun Sind,
Minu väike lapsukene,
Võta oma sülele mind!

Nagu kev[õ]line p[õ]ike
Minu hinge s[õ]b[õ]jenda,
Minu elu, mis veel väike,
Oma kiirtest valgusta!

Jeesus, Sina k[õ]ige parem
Sõber oled minule,
Aita, et ma enast varem
Annaks j[ä]ädvalt Sinule.

Jumalateenistuse laulud.

Easte koorilaul.

I.

Viisil: Võitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Ärgipäeva tegemine Jaagu täna k[õ]rvale. Täna tulnud küllaline — Kallis p[er]ihapäevake.

R[õ]õmsalt võtame Sind vastu, Loeme ja laulame. Önnistades sisse astu, Kallis p[er]ihapäevake.

Easte koorilaul.

II.

Viisil: Oh võitlejad, et käige peale. 138.

Suur Isa, meie palvet kuule, Meid ära l[ü]kka eemale. Me ise õiget teed ei tunne, Kuis läheneda Sinule. Me palume: meid juhi Sa. Ja elurändel õnnista!

Meil noorust, tahet, Kõrge Isa, Sa oled jagand heldeste; Samm — sammult sellele vaid lisaks. Me usku juure palume, Suurt usku, Isa, Sinusse — Me eluteede Saatjasse.

Ja kuigi elus võitlust palju Ning tihti usk on kadumas, Siis ole meile kindlaim kalju, Sa vägev taeva Kuningas, Vii kahtlus, argus kaugele. Ja anna lootust võidule!

III.

Viisil: Minu hing, oh ole r[õ]õmus. 288.

Oma hoole alla võta Minu lapsed, Issand, sa; Küll nad patused, oh vaata, Siiski sinu omad ka! Sest et Poja verrega Otsid omale nad sa; Kaitse sina neid nüüd hoolsast, Nende eest ka seisa armsast.

IV.

Viisil: P. lisa 134.

Kalla, kallis Isa käsi, Rahu minu s[õ]dame. Anna, et Su laps ei väsi Palvetamast iiale. Önnista mind elu vaevas, Hoiu k[õ]ige kurja eest. Olgu ikka lahti taevas, Kus näen Isa vaimus t[õ]est'.

Luba mind Su ligi tulla, Armas t[õ]e Kuningas, Et Su poja risti alla Elukoorma panna saak. Seal on lepitust, on õnne, Seal jääb süda rahule. Ei seal enam vaeva tunne, Kes on leidnud elutee.

Saagu mulle lepitajaks, Lunastajaks Sinu rist, Minu valu vaigistajaks, Sinu käsi, Jeesus Krist. Kas ma väsin õhtu hilja, Murdun päise päeva aal, — Surres maitsen eluvilja Lunastaja risti all.

V.

Viisil: Mu jõud, Sind tahan armastada. 383.

Su poole, Jeesus, süda s[õ]uab, Su poole hinge igatsus; Hing ainult Sinus rahu leiab, Sa igavene armastus; Seepärast, Jeesus, otsin ma Sind igatsusega.

G. Kiviste (Vaim. I. II).

Kodukirik.

Kodukirik! Juba eemalt paistab ta sulle silma. Torn ulatab üle kõrgete metsapuudegi. Juba kaugeult tervitab ta sind. Kõrgele taeva poole näitub ta, just kui tahaks ta su mõtted ülespoole juhtida, sulle Jumalat meele tuletada. Tornis ripub kiriku kell. P[er]ihapäeval ta saadab oma h[ä]ale sealt ülevalt alla, üle põldude, metsade ja külad. Ta ütleb, mis päev k[õ]tte jõudnud on. Ta kutsub kirikusse: tulge, tulge. Kodukirik! Armas on ta küll, kui kogudus temas viibib, laulu ja oreli helid kajavad, ja Jumala sõna kuulutus kostab. Armas on ta aga ka siis, kui p[er]ast jumalateenistust inimesed ära j[ä]inud on ja k[õ]ik vaikseks jääb. Ainult p[er]ikese kiired vaatavad läbi akende, libisevad tasa, tas — nagu ette vaatlukult üle altari ja kantsli, üle pinkide, üle läikivate oreli-vilede. Kodukirik, armas on ta leerilaste õnnistamisepäeval, kui rohelised pärjad ja kodunurmi lilled teda ehivad, — aga veel armsam on ta vist jõuluõhtul, kui küünlakesed jõulukuuse oksadel säravad ja armsad jõuluviisid helisevad. Kodukirik! Mõnigi rändab kodust kaugele võõrsile. Aga õnn küll sellele, kellel kodukirik ei unne, kes ikka jälle armastuses ta peale mõtleb. Kes kodukirikut ja seda mis ta seal kuulnud meeles peab, seda õnnistab Jumal.

See oli aastal 1891, ilusal suvisel ilmal, kui tollaegne õpetaja J. Rinne esimest lastejumalateenistust pidas ühes meie armsa kadunu k[õ]stri Karl Puusep'aga. 45 aastat on sellest nüüd möödunud, ja järjekindlalt on tööd edasi tehtud — vähemalt kord aastas, lapsi kirikusse kokku, ja pealegi peeti lastetunde küldes ja kallil jõulu ajal. On ka töötanud p[er]ihapäeva-koolid Piiva ja Võigastes. Ja selle terve töö eesmärk oli: viia juba